

mation som et vigtigt element. Det er vi enige i. Man taler om medindflydelse, skriftlige afgørelser, sagsbehandlingstider, åbningstider og større valgfrihed, og som socialministeren tidligere har sagt, så er store dele af disse punkter jo allerede omfattet i de forslag, der ligger, til en revision af bistandsloven.

Den næste hovedoverskrift er sikring af borgernes rettigheder. Der taler man om børnepasningsgaranti. Ingen i dette Ting kan jo være ubekendt med, at regeringen har det som et af sine klare mål.

Man taler om unges ret til uddannelses- og praktikplads. Vi skal jo ikke så lang tid tilbage, i slutningen af 1996, hvor bl.a. regeringen og SF indgik nogle aftaler om netop dette punkt, så dér strides vores synspunkter heller ikke.

Når vi taler om ældres ret til hjemmehjælp og ret til ældre- eller plejebolig, så kunne vi jo forleden dag se, at netop de initiativer, der er igangsat af regeringen på punktet ældreboliger og plejeboliger, ser ud, som om de virker næsten lige så hurtigt, som vi havde håbet på. Man taler her om nogle klare nedbringelser af ventetiderne, så det går i den rigtige retning.

Begrænsning af ventelister i sundhedssystemet har regeringen i hele sin levetid prioriteret højt. Man har hvert eneste år i forhold til amterne afsat ekstra ressourcer, og det agter man at fortsætte med at gøre, så det går også i den rigtige retning.

Når det gælder de psykisk og fysisk handicappede, er det jo ikke så længe siden, regeringen aftalte med amterne, at man nu skulle gøre en ekstra indsats, så det er også på plads. Og omkring narkomisbrugerne og andre misbrugere har vi ifølge satspuljeforliget for flere år tilbage sat mange millioner kroner af til det.

Så vi må konstatere, at regeringen er godt i gang på alle de områder, SF nævner.

SF siger så ganske fornuftigt: Vi kan ikke nå det hele på én gang. Der er Socialdemokratiet fuldstændig enig, og derfor agter vi at fortsætte den igangværende udvikling, ligesom vi agter at få vedtaget revisionen af bistandsloven. Det tror jeg er et meget, meget vigtigt element. Der foregår jo i øjeblikket meget konstruktive forhandlinger omkring revisionen af bistandsloven, og jeg vil da ikke undlade at nævne, at SF også her er en meget aktiv partner, der forsøger at sætte sit fingeraftryk på den, og det synes jeg er godt.

Så jeg må sige, at konklusionen er, at vi er godt på vej, vi har fat i mange af tingene, og

derfor synes jeg ikke, at vi her i dag skal vedtage beslutningsforslag nr. B 113.

For at følge SF's egen sprogbrug: Vi når det ikke i ét hug, men vi har nogle pejlemærker. SF nævner, at der er kommuneforhandlinger, og der er finanslovforhandlinger. Jeg tror, det ville være mere gavnligt, om vi i slutningen af dette år eller begyndelsen af næste gjorde status: Hvor er vi? Og så måske finder ud af, hvad vi skal gøre.

Alt, hvad der står i forslaget, er meget positivt. Vi ser med sympati på det, men vi synes ikke, tiden er inde til, at vi skal stemme for B 113.

Erik Larsen (V):

Når SF udsender valgoplæg, så plejer det at være trykt på mere farvestrålende papir, men man må jo bære lidt over med partiet. De har jo ikke de samme muligheder som regeringspartierne for at udsende farvestrålende sager.

Når det er sagt, så er også jeg positiv over for forskellige elementer og overskrifter i forslaget, nemlig de mange vigtige områder, som er nævnt omkring en brugervenlig offentlig sektor. Jeg vil dog mene, at der i forslaget til administrationslov, som vi i øjeblikket behandler her i Folketinget, er en lang række af de elementer til forbedring af den offentlige sektors indsats over for borgerne, og det er væsentlige elementer, som i høj grad sigter på at skabe bedre løsninger.

Jeg bliver selvfølgelig glad, når man i forslaget kommer til et afsnit, der hedder »Frit valg« – det lyder godt i mine ører – men bliver så utrolig skuffet, når jeg læser om, hvad det er for områder, hvor SF synes, at borgerne skal have et frit valg. Det begrænser sig i store træk til at bestemme, hvilken sagsbehandler man skal have inden for den offentlige sagsbehandling, og hvilken hjemmehjælper man vil have ind i sit hjem.

Der er ikke meget frit valg i det. Det var nogle af de temaer, som vi i Venstre ville have sat pris på at diskutere, altså et reelt frit valg mellem den offentlige service og alternative tilbud.

I forslagene her er der ikke nævnt noget om, hvad prisen er. Ved andre lejligheder her i Folketinget, hvor Venstre har fremsat beslutningsforslag på forskellige områder, har man fra SF's side næsten pr. automatik spurgt: Hvad koster det? Selv om der er sat økonomi ind i forslagene, så har man sat spørgsmålstejn ved økonomien, så det kunne jo være interessant at vide: